

GEDACHTEN MOZAÏEK

© 2025 A. Freiberg

Titel: GEDACHTEN MOZAÏEK

Auteur: ALEXANDER FREIBERG

Vertaling: EMMA MOURITS

Omslagontwerp: JEROEN VAN DER STARRE

Taalkundige bijdrage:

WESSEL HENNY

IVO STOEL

SITA RITSMA

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag, www.uitgeveriju2pi.nl

Druk: Jouwboekdrukkerij.nl

ISBN: 978 94 9343 735 7

NUR: 303

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

ALEXANDER FREIBERG

GEDACHTEN MOZAÏEK

Een grote vis en een kleine vis kunnen heel goede vrienden zijn. Maar alleen tot het moment dat zij honger krijgen. Of beter gezegd, totdat de grote vis honger krijgt.

Door langere tijd naast iemand te lopen zullen de stappen op elkaar beginnen te lijken, of je wilt of niet. Dus, anders gezegd, ze beginnen te lijken op die van degene met de kleinste stappen of op die van degene die mank is.

Voor de haan is het ei van de kip het duidelijke bewijs van zijn genialiteit.

Ik heb aan een grote kei gevraagd waarom hij zo zwaar is. Hij antwoordde mij dat ik me vergistte, hij voelde zich helemaal niet zwaar, misschien dat ik te zwak ben en hem daarom niet kan verplaatsen. Daarna heb ik een paardenbloempluis benaderd, en wilde ik haar vragen waarom zij zo licht is. Maar ik kon mijn vraag niet afmaken want zij zweefde al weg. Zij was zo licht dat ze niet eens een vraag kon verdragen.

De mens met een gouden hoofd trekt bewonderaars, kopers, maar vooral dieven aan.

Lekker volgevreten vogels vliegen onverschillig hoog boven de wereld, fluiten triomfantelijke melodieën en schijten rustig op het hoofd van anderen. Maar als hun maag iets leger wordt,

echter, dan beginnen zij iets lager te zingen, en hun melodieën veranderen ook.

Het is van een kinderlijke naïviteit om te denken dat de tien geboden voldoende zijn voor een zo grote, en zo gevarieerde wereld. Maar wat kun je daaraan doen? Je hebt er slechts tien.

Pas als je heel veel haast hebt zul je je realiseren hoeveel besluiteloze mensen er voor je lopen en hoeveel van hen je ongewild de weg afsnijden.

De statistieken hebben uitgewezen dat, bij twee mensen die even ziek zijn, de arme meestal eerder doodgaat dan de rijke. De exacte oorzaak hiervan en een eventueel verband tussen bankrekening en levenslengte kon tot op heden nog niet zo precies worden vastgesteld, maar er wordt verondersteld dat er een verbinding bestaat. En zelfs nog een heel sterke ook.

Niemand excuseert zich voor wat hij heeft gedacht. Dat is niet de gewoonte.

Profeten zijn enigszins verwant aan de verraders. De één zowel als de ander kijkt met veel interesse verder dan het heden.

Het onmogelijke heeft iets geruststellends en ontspannens in zich. Je ziet dat het niet kan en je maakt je er niet druk meer

om. Je probeert het niet meer en je denkt er niet aan dat het voor een ander misschien wél mogelijk zou kunnen zijn.

Niet alles hoeft geleerd te worden. Sommige dingen moet je gewoon weten zonder er ooit iets over geleerd te hebben. En andere dingen moet je beslist zo snel mogelijk vergeten, ook al zou je ze heel goed aangeleerd hebben.

Alleen het stoppen bepaalt waar het eind van de weg is. Niet de weg zelf.

Het gebeurt mij soms dat ik vergeetachtig ben, ik vergeet sommige mensen, hun naam, hun gezicht, hun leeftijd of zelfs hun sekse. Maar nooit vergeet ik hun dromen.

Het gaat er niet om of je iets werkelijk kunt of niet, zoals meestal beweerd wordt, maar of je het wilt of niet. De wil heeft niets te maken met de mogelijkheid. Het is in ieder geval goed om zo te denken als je ergens aan gaat beginnen.

Het idee en de wens om steeds sneller en sneller afstanden af te willen leggen, en dan nóg sneller met behulp van de mechanisatie en de ultramechanisatie die deze wens met zich meegebracht heeft, is ontstaan door de onevenwichtigheid tussen de kortstondigheid van het leven en de oneindigheid van het universum.

Ik houd van vlijmscherpe messen. Hiervan weet je tenminste precies wat je kunt verwachten.

Ik droom soms dat ik kan vliegen, dat ik heel eenvoudig en zonder enige moeite hoog in de lucht kan komen, alleen maar door een paar keer met mijn handen te wapperen en met mijn voeten te trappelen. Als ik 's ochtends wakker wordt ben ik heel teleurgesteld dat het vliegen slechts een droom was, maar ben ik er steeds meer van overtuigd dat de mogelijkheid om te vliegen bestaat, precies zoals ik het gedroomd heb. Ik kon het tot nu toe nog niet waarmaken, omdat ik de juiste methode nog niet gevonden heb, of misschien mis ik nog een klein technisch detail, iets waar ik nog niet achter gekomen ben. Iedere herhaling van deze droom versterkt mijn overtuiging dat ik op een bepaald moment te weten zal komen wat er gedaan moet worden om ook, zoals in de droom, werkelijk te kunnen vliegen.

Je kan niet 24 uur achtereenvolgend even intens leven. Dat is logisch. Het probleem is echter, hoeveel hiervan en welke hiervan leef je intens? En welke niet?

Voor iemand die niet van werken houdt is het moeilijkste karwei om steeds te moeten bedenken hoe hij het voor elkaar kan krijgen om zo min mogelijk te hoeven werken. Het is niet zo vreemd dat deze luiwammes de hele tijd moe zijn.

Als het erover gaat het leven van een ander moeilijker te maken, dan zullen we onverwachte innerlijke krachten in onszelf ontdekken, talloze ideeën hebben en onbeperkte mogelijkheden vinden.

Dromen scheppen soms zulke mooie en fascinerende combinaties van ideeën, dat het wel echte kunstwerken lijken. En het zijn beslist ook echte meesterwerken. Wat jammer dat deze nachtelijke meesterwerken bij daglicht automatisch veranderen in banaliteiten en dwalingen.

Onze eigen perfectie is hetgeen ons helpt de imperfectie van een ander onmiddellijk op te merken.

Laat me in het universum één ding zien dat niet afhankelijk is van iets anders. Om maar niet te spreken over de meerderheid van de dingen, die afhankelijk zijn van een hele serie van andere elementen. Het is moeilijk te begrijpen wat sommigen ermee willen zeggen als zij beweren dat zij totaal onafhankelijk zijn.

Diegene die erg gehaast is heeft een grotere kans om de weg kwijt te raken, maar ook om sneller aan te komen.

Gezondheid is een soort van onbewuste toestand, waarin de gezonde vaak op het merkwaardige idee zou kunnen komen dat het leven iets eeuwigdurends is.

Alles kan vermakelijk zijn, zelfs het verdriet van een ander.

Zelfs ook de dood van een vlo is een tragedie, maar een tragedie, alleen voor de vlooiën. De vliegen, de bijen, het kruipende ongedierte, evenals de giraffen en de krokodillen zullen nooit te horen krijgen over deze tragische gebeurtenis, en zij zullen geen rouwkaarten sturen naar de rouwende vlooiënfamilie. Ziehier een van de nadelen van diegenen die heel klein zijn. De groteren krijgen over hun dood nooit iets te horen.

Niet alleen de onmachtigen en de lafaards drukken zich vaag en onduidelijk uit, maar ook vele anderen.

Een insect dat ervan weerhouden wordt om te bewegen, verstijft en gaat dood.

Een vraag: wat doet een mens die meer van het leven van anderen houdt dan dat van zichzelf?

– Het eerste antwoord: hij offert zich op voor de belangen van anderen, dus voor zijn medemensen, van wie hij meer houdt dan van zichzelf, of voor de belangen van de gemeenschap waarvan zij deel uitmaken.

– Het tweede antwoord: hij gaat naar de dokter om zich te laten behandelen, want zo te zien werkt een gedeelte van zijn hersenen niet meer naar behoren.

“Een lijden meer of minder betekend niets in deze oceaan van lijden”, zei op een goede dag een krokodil, overvloedig tranen vergietend. “Maar het is te hopen”, voegde hij er na een tijdje aan toe, “dat dit extra lijden niet een arme krokodil zal overkomen. En als dat onverhoopt dan tóch een arme krokodil zou overkomen, dat het niet juist mij zou betreffen, of een van mijn familieleden.”

Niet alle bezitters van potloden zijn schrijvers, net zomin als alle bezitters van wapens moordenaars zijn. Maar zowel de één als de ander kan dat worden, als men ze hun gang laat gaan of ze eventueel zelfs stimuleert of aanmoedigt.

Kikkers! Houd van boeken! Deze leren jullie te zwemmen als de vissen, te rennen als de hazen en te vliegen als de vogels. Maar vergeet niet dat jullie uiteindelijk toch gewoon kikkers zullen blijven en je je zult moeten behoeden voor dezelfde vijanden, net als altijd.

Blind is ook diegene die verhinderd wordt te zien. Alleen dat hij een tijdelijke blinde is.

In de loop van de geschiedenis is bewezen dat de meest simpele en meest zekere methode voor het stoppen en verbieden van het lachen, onmiddellijk en voor eens en voor altijd, het afhakken van het hoofd is.

Vertel mij wat je eet, om te weten wat voor dier je bent. Anders zou ik kunnen denken dat je een ander dier was, en dat zou jammer zijn.

Er is een nieuw soort van bedwantsen verschenen, veel mooier en slimmer dan de tot nu toe bekende. Deze gaan veel later op de avond slapen omdat ze het zonde vinden om de dag te moeten beëindigen. En de volgende dag staan ze heel laat op omdat het hen moeilijk valt een nieuwe dag te beginnen. Desondanks bevat hun leven vele mooie en gelukkige uren, en een eventuele mislukking schuiven ze altijd op het toeval, op de pech, of op het noodlot.

Na langdurig zwoegen en vele herseninspanningen heeft op een goede dag een muis een apparaat uitgevonden, waarmee een muis, in noodgeval, tien keer zo snel vooruit kan komen dan op eigen kracht. Maar op dezelfde dag heeft ook een poes een apparaat uitgevonden waarmee zij twaalf keer sneller vooruit kan komen dan op haar poten.

Het zwijn is een eerlijk dier, want hij zal nooit het feit verbergen dat hij toch gewoon een zwijn is.

Voor sommigen is alles wat niet wit is, zwart. Er bestaan anderen voor wie alles wat niet zwart is, wit is. Zowel de enen als de anderen hebben bijzonder dikke filosofie – en sociologieboekwerken geschreven, soms ook echt waardevol. Zij hebben de anderen geprobeerd te bewijzen hoe goed hun ideeën gefundeerd zijn. Het enige verschil tussen hen is dat diegenen met “alles wat niet wit is, is zwart”, de anderen als stommeriken beschouwen, en dat diegenen met “alles wat niet zwart is, is wit”, de anderen idioten noemen.

Als je een stomme os bent moet je geduld hebben. Nukigheid en grilligheid kunnen alleen andere dieren zich permitteren.

– “Door steeds een korreltje zand, de één op de ander, en weer één naast de ander te zetten, kun je gaandeweg zelfs een berg maken, hoger dan alles wat er tot nu toe bestaat”, zei op een goede dag een vlijtige mol met overtuiging in haar stem, een goede huisvrouw en zorgzame moeder van drie kindertjes. Maar, de “Vereniging voor bescherming van Vlijtige Dieren” beveelt deze manier van het bouwen van bergen niet aan, want naar hun mening duurt zoiets te lang en is dit schadelijk voor de harmonieuze ontwikkeling van de poten van de jonge generatie, alsook voor hun ontwikkelende analytische denkwijze.

De ezel legde zijn theorie over zijn tijdgenoten heel duidelijk en nadrukkelijk uit: “Ik houd niet van dieren die de hele dag zo- maar wat rondspartelen in het water”, zei hij. “En ook niet van diegenen die te hard rennen. Waar zou het goed voor zijn om zo hard te rennen? Ook houd ik niet van heel grote en te zware dieren die zich nauwelijks of heel moeizaam bewegen en maar heel langzaam vooruitkomen. Ik haat ook de kleine diertjes die niet proberen te groeien en nooit een normale grootte bereiken. En trouwens, ik begrijp niet waarom sommigen dieren horens nodig hebben?! Het staat hen verschrikkelijk. Om nog maar niet te spreken over allerlei gestreepte huiden, dik, bont en dan soms ook nog krullen bovendien. Ze zijn van een slechte smaak, en ik kan hier alleen maar een slechte mening over hebben – zoals dat ook normaal is voor iedere eerlijke ezel. En wat betreft de dieren met heel kleine oren, wat kan ik daar nog over zeggen?! Het is niet verbazingwekkend dat de oortjes op die manier onontwikkeld gebleven zijn, want als je niets in je hoofd hebt kunnen uit dat “niets” ook geen oren groeien. Daar, waar geen betrouwbare wortel is, kan ook geen gezonde plant groeien. Jammer genoeg kunnen niet allen door de natuur zo rijkelijk bedeed worden met zulke goede kwaliteiten als de ezels. Het is spijtig, maar zo staan de zaken er nu eenmaal voor. Zoals men weet zijn alle levende wezens van de hele wereld verdeeld in twee duidelijke categorieën: in ezels, en dan ook nog degenen die uit het diepste van hun hart ezels zouden willen zijn, maar het niet zijn en het ook nooit zullen worden”.

Behoed je voor de ontevredenheid van de optimist. Hij zal altijd door blijven gaan. Hij is niet makkelijk te stoppen.

Geef je ogen niet cadeau aan een ander, want je zult dan niet meer kunnen zien wat hij ermee doet.

Beulen zijn een noodzaak, iets wat iedere maatschappij door de geschiedenis heen wel begrepen heeft, ieder op zijn manier. En ieder heeft moeite gedaan om, wat betreft het functioneren van dit beroep, niet onder te doen aan zijn voorgangers – zowel in subtiliteit als in raffinement. Om maar niet te spreken over de doeltreffendheid.

Om soms niet op tijd te sterven – ziehier, één van de tragediën van het leven.

Er bestaan twee soorten gekken. De eerste is diegene die denkt dat hij Napoleon Bonaparte is, en die overal rondbazuint dat hij de enige, de ware, en de enige echte Napoleon Bonaparte is. Het gevolg is dat hij in het gekkenhuis opgesloten wordt, waar met allerlei behandelingen wordt geprobeerd om zijn vermeende identiteit uit te wissen. De andere soort gek is diegene die met grote zekerheid en tot in het diepst van zijn ziel, ervan overtuigd is dat hij de enige, de ware, en de enige echte Napoleon Bonaparte is. Maar hij vertelt dat aan niemand en gedraagt zich alsof hij iemand anders is, zodat hij niet in een

gekkenhuis zal worden opgesloten. Dit soort, de tweede dus, is moeilijk te herkennen, ondanks dat hij heel veel voorkomt en dat je hem overal tegen kan komen. Soms zelfs in je eigen familie, zonder het te weten, en zelfs ook tussen je eigen, eerstegraads verwanten.

Onhandigheid is een luxe die niet iedereen zich kan permitteren.

Wat kan er rustgevender zijn dan 's avonds te gaan slapen met een zuiver geweten, wetend dat je een aantal problemen onopgelost hebt gelaten die ook de volgende dag opgelost kunnen worden. En vanzelfsprekend dat je sommige hiervan, evenals een groot aantal van wat nog zal komen, weer zal kunnen uitstellen tot een volgende dag. Dus, een nieuwe gelegenheid om je goed te voelen en een rustige, ontspannen nacht te hebben.

Alles kan bevuild worden. Maar niet alles kan schoongemaakt worden, daarentegen.

Uiteindelijk zou het niet echt zo moeilijk zijn om alle meren en oceanen van de wereld droog te leggen. Met de passende apparatuur en veel goede wil zou de hele operatie tamelijk snel uitgevoerd kunnen worden. Het enige probleem is dat je niet zou weten waar je naar toe zou moeten met al dat water van al die meren en oceanen, die nu nog vol zijn. En de meest

omstreden kwestie is, dat de hele operatie niet alleen nutteloos zou zijn, maar ook bijzonder schadelijk voor het ecologische systeem van de hele wereld. Kortom: het hele plan zou niet alleen absurd, maar gewoon volkomen idioot zijn. En toch, dit soort van grootse plannen komen vaak op in de hoofden van prominente persoonlijkheden, en hoe absurder deze plannen zijn, hoe meer zij de noodzaak voelen om deze te realiseren.

De kunst om goed te leven leer je het beste van je vijanden.

De luie varkens geven meestal geen verklaring voor hun daden, niet voor de goede en ook niet voor de slechte. Alles gebeurt volgens een geluidloos varkensritueel, slechts heel soms onderbroken door een tevreden geknor.

Advertentie in de krant:

“Het isoleren van de nabije leefomgeving is tegenwoordig een essentiële conditie om te kunnen overleven en om de persoonlijkheid van het individu te bewaren. Wil je niets zien van wat er gebeurt in je omgeving? Sluit dan je ogen. Wil je niets horen van wat er in de wereld gebeurt? Stop dan je oren dicht. Wil je niet meer denken aan wat er allemaal gebeurt in de wereld? Ga dan liggen en probeer te slapen. Kunnen je de slaap niet vatten? Neem dan een licht slaapmiddel. Als de slaapmiddelen en ook andere middelen je niet helpen te ontspannen en je te isoleren van de nabije omgeving, zoals gewenst, richt je dan

in alle vertrouwen tot de Gebroeders Brown & Comp. 150/18 76TH Avenue Flush N.Y. 2e deur links in de gang, die je graag een uniek assortiment van kleine revolvers ter beschikking willen stellen, heel mooi, heel makkelijk te bedienen en bijzonder geschikt op kleine afstanden. Onze prijzen zijn uniek – gebruiksaanwijzing en technische uitleg gratis. Wij wachten op je met liefde.

Gebroeders Brown & Comp.”

Het lot van de luis hangt vooral af van de plaatselijke hygiënische normen.

Op het gebied van de kunst verschijnen soms kunstenaars die, voordat ze aan het werk gaan, alles willen vernietigen wat er vóór hun tijd gecreëerd was. Zij zeggen dat ze ruimte nodig hebben. Je kunt het vergelijken met het aanleggen van een boulevard of een hoog gebouw die een leeg terrein nodig hebben op de plaats waar zij opgebouwd zullen gaan worden, een basisvoorwaarde dus om met de nieuwe werkzaamheden te kunnen beginnen. Deze kunstenaars vragen gewoon een vrij terrein voor hun toekomstige creaties. Zij willen geen voorgangers hebben en verzekeren ons dat het de moeite waard zal zijn om de plaats helemaal schoon te maken met het oog op wat zij zullen gaan produceren. Jammer genoeg voor hen kan niet altijd alles vernield worden, om aan hun wensen te voldoen. Vervolgens weigeren zij om te produceren omdat hun toekom-

stige producten dan geen plaats zullen hebben, beweren ze. Maar vaak echter wordt wel aan hun wens voldaan en geven de hoogste overheden het bevel om een grondige schoonmaak te houden, waarvoor zij vaak de vrijwillig hulp krijgen van de plaatselijke bewoners. En uit economische redenen wordt altijd het gebruik van het vuur aanbevolen, want kunstwerken en boeken kunnen heel goed branden. En alles wat zich niet zo makkelijk laat verbranden zal achteraf gesmolten of vermorzeld worden. Of verboden.

Een zinloze opoffering lijkt ons te bevallen. Deze bevat iets groots en onbegrijpelijks.

De wolf is bereid om met al zijn inzet en energie bij te dragen aan de ontwikkeling en de emancipatie van de schapen, maar alleen op voorwaarde dat de smaak van hun vlees hetzelfde blijft.

Mensen, net als dieren, kunnen verdeeld worden in twee categorieën: diegenen waar je op kunt rekenen als je ze nodig hebt, en diegenen waar je niet op kunt rekenen. Met diegenen waar je niet op kunt rekenen, omdat zij je in noodgeval toch niet zouden helpen, is alles duidelijk. Je kunt niet op ze rekenen en daarmee is de kous af.

Met diegenen waar je wel op kunt rekenen echter, liggen de zaken iets gecompliceerder. Zij zijn niet allemaal hetzelfde. Op

sommigen kun je altijd rekenen en op anderen alleen soms. En dezen, de laatsten, helpen je alleen als zij zeker weten dat zijzelf ook een voordeeltje hebben bij de hulp die ze jou bieden. Dus, als je het ooit nodig zult hebben om op iemand te kunnen rekenen, overtuig je er dan eerst van of deze van de categorie is waarop je echt kunt rekenen. Daarna is het absoluut noodzakelijk om erachter te komen of zijzelf ook belang hebben bij de hulp die ze jou zouden bieden, of niet. En pas daarna, als het je duidelijk is met wat voor soort hulp je te maken hebt, neem je het besluit om op deze te rekenen. Eerder niet!

Het feit dat men zo snel en simpel kan sterven, kan in noodgeval een troost zijn voor al diegenen die gedwongen zijn om een te overvloedig en buitengewoon vervelend leven te lijden.

Het enige nadeel voor een stier is, dat hij de aria van de toreador niet kan zingen.

Als er een wettelijk bevel zou komen, geldig voor alle bewoners van de hele wereld, wat betreft het verplichte gebruik van het alom bekende toiletpapier, met zeer zware straffen voor allen die erop betrappt worden dat zij het niet gebruiken, dan zouden de fabrikanten van dit product zich bovenmatig kunnen verrijken. En dat zou in het nadeel zijn van andere bedrijven die ook redelijk goed papier produceren, wat bestemd is voor culturele doeleinden. Maar doordat zo'n wet niet bestaat, en

ook geen boetes of straffen voor een overtreding hiervan, blijft de mens verder vrij om dit te gebruiken of niet. Hij mag nog altijd zelf bepalen welke van de bestaande methodes het beste past bij zijn karakter en bij zijn gezondheid, zowel uit hygiënisch als uit economisch oogpunt. Zodat een groot gedeelte van de mensheid zijn kont gewoon zal blijven afvegen met het laatste krantennieuws, met wetenschappelijke bladen en met pagina's van de wereldliteratuur – ondanks dat de kwaliteit van dat papier niet altijd van de gewenste zachtheid is. En op die manier zal de industriële, culturele wereldbalans ook verder in orde blijven.

Het verdwijnen van de leugen zou een ontoelaatbare vereenvoudiging van het leven op aarde betekenen.

Explosief materiaal is overal in onze omgeving te vinden: in de lucht, in het water, in de aarde en zelfs in de mensen. Maar het is nog steeds niet precies bekend welke chemische of psychische procedure er gebruikt zal moeten worden om iedere materie op een passende manier tot ontploffing te kunnen brengen. Waarschijnlijk weet men wel zo ongeveer wat er gedaan zou moeten worden, maar dit alles zou te veel kosten en misschien niet de moeite waard zijn. Of, heel eenvoudig, men weet al zeker, dat de explosie van de betreffende materie te zwak zou zijn, oninteressant, en waarschijnlijk niet rendabel. Kortom, dit soort van explosies blijven in een experimentele

fase. Daarom worden er nog steeds de klassieke, welbekende explosieven gebruikt, gefabriceerd in fabrieken, speciaal voor dit doel en verkocht voor gangbare prijzen, met een eenvoudige, duidelijke gebruiksaanwijzing van de fabrikant erbij, en met een gegarandeerd effect.

De verveling is misschien één van de meest sterke stimulerende factoren voor de vooruitgang van de maatschappij. Want het principe is eenvoudig: als iemand zich verveelt gaat hij uiteindelijk toch iets doen, om niet helemaal te verstarren.

De tijdelijke waarheid heeft zijn eigen slachtoffers. En soms zelfs een heel aantal.

– “Blijf staan, loop niet verder beste mensen! Ga niet verder op je weg! Vergeet al je ergernissen en zorgen en richt je ogen op mij. Luister goed naar alles wat ik over mezelf ga vertellen. Je zult te horen krijgen wie ik eigenlijk ben en jullie leven zal een heel andere wending nemen. Jullie zullen alles over zichzelf vergeten en ik zal alles voor jullie gaan betekenen! Hiervoor zal ik jullie niets vragen, behalve om mij te aanbidden en zo nodig je leven op te offeren voor mij. Hiermee zullen jullie je erkenning bewijzen en op die manier zullen jullie je ziel redden van de definitieve verdwijning. Want, wat betekent een mensenleven tegenover een groots doel? En, wat voor soort leven is dit nog, als dit niet een groot doel zal dienen? En dat

grote belangrijke doel zal IK zijn!”

Deze tekst stamt al uit de oudheid en is door de eeuwen heen onveranderd gebleven. Alleen het “Ik” was ieder keer een ander.

Soms worden er zulke lawaaierige mensen geboren dat zij met hun lawaai de stilte van de maatschappij verstoren, soms zelfs nog na hun dood.

Bij de levende wezens jammeren sommigen de hele tijd, en anderen zijn de hele tijd stil. Het is niet zo zeker dat het vooral die stillen zijn, die hun tijdgenoten het meest vervelen.

Beroemde redenaars en alle belangrijke persoonlijkheden die ooit voor een menigte gesproken hebben, zeiden slechts zelden wat zij ook echt wilden zeggen. Meestal hebben ze gezegd wat hen bevolen werd te zeggen, of wat de luisteraars graag wilden horen. Want het is te veronderstellen dat ook al deze redenaars materiele noodzaken hebben gehad, en families om te onderhouden.

Als alles perfect was, zou dat verschrikkelijk vervelend en zenuwtergend zijn. Het leven zou ongemakkelijk worden en niemand zou zich meer prettig voelen. Wie zit er op zoiets te wachten?

De echte stomheid vraagt een passende leefomgeving, regelmatige oefening en volledige inzet.

Een traan bevat gemiddeld ongeveer 0.05 ml. vloeistof, bestaande uit een chemische compositie van water in de verhouding van 80 en nog wat procent, hydrogeen, oxygen, natriumzouten, calcium, chloor, bicarbonaat, fosfaten, zink en magnesium. Diegene die denkt dat een traan meer betekent dan dat, vergist zich. Maar diegene die denkt dat een traan alleen maar dát betekent, vergist zich ook.

